

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

quasi tubam, & annunciant populo transgressionem eorum, & peccata, Esa. 58. v. 1. Ideo admonitioni locum relinque, & in sublime te eleva, quò dignes habearis fugere omnia ista, quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis. Beatus & sanctus, qui habet partem in resurrectione primâ, quæ fit per pœnitentiam, in his damnatio five mors secunda non dominatur, Apoc. 20. v. 6.

De Secundo.

Sequitur nunc triplex Medela, quæ fluit
I. *Ex Judicis Majestate.* Veniet enim in nube, cum potestate magnâ & majestate. In hoc mundo sæpè accidit, ut iudex sententiam ferat, quam tamen potestate destitutus, exequi nequit. Id Christo non defiet, habet enim loquelam efficacissimam, & quando impiis die novissimo dicit: Discedite! uno impetu in tartara præcipitabuntur, Matth. 25. v. 41.

Quod si enim in diebus carnis suæ mari & ventis imperare potuit, Matth. 8. v. 26. Diabolos expulit, Luc. 11. v. 14. & hostes suos in horto Oliveti prostravit, quando dixit: Ego sum, Joh. 18. v. 6. Quidni die novissimo iudicium suum in impiis exequatur, imprimis quia exploratum nobis est, quod tunc non venturus sit in servi formâ, sed in summa Magnificentia & gloria; non a sino commodato vectus, sed in nubibus cæli, istæ enim quasi tribunal ejus erunt. Et quemadmodum de nubibus omnia contemplari possunt, quæcunque in tertis fiunt, ita Christo nihil omninò absconditum erit, sed omnia videbit & sciet, eaque in iudicium exponet, usque ad inju-

riam quam perpeffi, & verbum otiosum, quod locuti sumus, Matth. 12. v. 36.

Hinc magna consolatio in pios redundat. Sciunt enim, iudicem non alium fore, quàm fratrem & Immanuëlem suum, qui se se non sit deserturus, ut nec Joseph fratres suos, sed potius in æternum curaturus. Hinc Gregorius: *Nobis magna spes pœnitentibus, quia Advocatus noster factus est iudex noster.* Hoc solatium in rebus adversis respice, nec à veritate semel agnitâ averti te concede. sed cum timentibus Dominum confirma hoc modo: Attendit Dominus & audit &c. Malach. 3. v. 16. seqq.

II. *Ex liberationis propinquitate,* hanc nobis Christus in eleganti similitudine exhibet, inquires: Videte ficulneam, & omnes arbores: cum producant jam ex se gemmas, scitis, quoniam propè est æstas. Ita & vos, cum videritis hæc fieri, scitote, quoniam propè est Regnum Dei.

Tempore hyemis veris amœnitatem nemo non desiderat. Tum enim aër renovatur: tum in agris & pratis oblectare nos possumus, sicut spiritualis sponsa sponsum cœlestem in id invitat, Cant. 7. v. 11. Ita & nos diem novissimum anhelemus, ubi tristis miseriarum hyemæ finietur, & jucundissimum vitæ æternæ ver adventabit, juxta illud Esa. 35. v. 10.

In vere omnia reviviscunt, quæ in hyeme quasi mortua fuerunt: expleantur arbores Dei, & cedri Libani, quas plantavit, Psal. 104. v. 16. sic & ossa nostra arefacta quasi herba germinabunt, Esa. 66. v. 24. 1. Cor. 15. v. 43. seqq.

Quando in vere arbores folia & gemmas protrudunt, quilibet inde colligere potest

potest ætatem instare: Ita & nos ex signis, quæ diem extremum præcessura, Christus pronunciat, certò eundem imminere, statuamus, ubi Dominus pluet super peccatores laqueos, ignem & sulphur, & Spiritus procellarum, Psal. 11. v. 6. Credentes verò & justos introducet in æternum gaudium & salutem. Justum siquidem est apud Deum, reddere iis, qui affligunt nos, afflictionem, nobis verò &c. 2. Theff. 1. v. 6.

III. Ex Collationis dignitate. Neque enim à Christo à sinistris ejus, sed dextris statuemur, non inter fœtidos hædos, sed inter obsequentes oviculas. Hæc jucundissima permutatio erit.

Hoc in mundo pii plerumque ultimum locum occupare coguntur, Jac. 2. v. 3. suntque lampas contenta apud cogitationes divitum, Job. 12. v. 15. Sed ibi dicitur: Amice adscende, Luc. 14. v. 10. Deus enim elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide, & hæredes Regni, Jac. 2. v. 5. Ibi innocens Abel stabit, cum omnibus, qui innocenter necati sunt: Abraham cum omnibus, qui ex fide ejus fuerunt: Josephus cum illis qui promiscuas libidines odio habuerunt: Jobus cum omnibus, qui in cruce patientiam exercuerunt: David cum omnibus, qui piis orationibus studiosè in vigilaverunt. B. Mariæ adfuerunt multa millia virginum, quæ castè & pudicè vitam gesserunt, Hannæ, multa millia piarum viduarum: Mariæ Magdalenæ multa millia peccatricum, quæ resipuerunt. Petro omnes Apostoli & verbi præcones, qui confessioni ejus institerunt, Stephano magna multitudo B. Martyrum, qui vexillum sanguineum præferent, clamantes:

Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magnâ, Apoc. 7. v. 14.

Sicut igitur in hoc mundo honorationibus dextera assignatur, ut patet exemplo Salomonis, 1. Reg. 2. v. 19. Ita & Christus fideles die ultimo ita honorabit, ut eosdem à dextris collocaturus sit, tanquam filios suos, quos de mundo elegit, Joh. 15. v. 19. & per mortem & sanguinem in populum peculiarem acquisivit sibi. Tit. 2. v. 14.

Hæc consolatio sustentet nos, dilecti! Hic filii Benoni sive dolorum sumus, quorum tribulationes multæ sunt, Pl. 34. v. 20. Ibi verò filii Benjamin sive dexteræ erimus, ubi inveniemus cum Domino vitam & abundantiam, Ioh. 10. v. 10.

De Tertio.

Restat *Castela*, quæ tribus regulis includitur, quarum

1. *Crapulam vita*. Hinc Servator: Cavete, ne corda vestra graventur crapula & ebrietate. Hoc vitium contra naturam est, siquidem Seneca ait: *Venter parvo dimittitur, si modo des ipsi, quod opus est, non quod potes*. Verùm peccatum, quod Diabolus naturæ humanæ in sevit, aded gulosos nos reddidit, ut paucis contenti non simus. De Smindiride Athenæus scribit, quod, sex annis plus minus viginti Solem nec orientem nec occidentem vidisse, gloriatus fuerit.

De Imperatore Vitellio memorat Suetonius, quod in una cœnâ duo millia piscium, & septem millia avium sibi apponi curaverit: ut plura exempla taceam.

Sic adhuc hodie inveniuntur, qui cum Epulone divite quotidie splendide epulantur, Luc. 16. v. 19. Horum Symbolū est:

Venite